

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-433/2025-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, kojeg zastupa punomoćnica Adrijana Jovanović, odvjetnica u Rijeci, Školjić 8 protiv tuženika LOVAČKO DRUŠTVO „SRNJAK“ FUŽINE-LOKVE, Fužine, F. Račkog 21, OIB: 21161192086, kojeg zastupa punomoćnik Massimo Činić, odvjetnik u Zagrebu, Radnička cesta 36, radi naknade štete u iznosu od 3.010,08 EUR s kamatom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 3. lipnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, objavljene 7. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku LOVAČKO DRUŠTVO „SRNJAK“ FUŽINE-LOKVE, Fužine, F. Račkog 21, OIB: 21161192086 platiti tužitelju CROATIA osiguranje d.d. Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862 iznos od 3.010,08 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 20. studenog 2023. po stopi od 7,00% godišnje do 31. prosinca 2023., od 1. siječnja 2024. po stopi od 7,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 7,25% godišnje do 31. prosinca 2024. od 1. siječnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje do 30. lipnja 2025., a od 1. srpnja 2025. po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana pod prijetnjom ovrhe.

II. Nalaže se tuženiku LOVAČKO DRUŠTVO „SRNJAK“ FUŽINE-LOKVE, Fužine, F. Račkog 21, OIB: 21161192086 platiti tužitelju CROATIA osiguranje d.d. Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862 iznos od 1.976,65 EUR na ime prouzročnog parničnog troška zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 7. srpnja 2026. (dana donošenja presude) po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 8. srpnja 2025. pred ovim sudom podnio tužbu protiv tuženika radi naknade štete. Obrazlaže da se 12. srpnja 2023. oko 06,50 sati dogodila na kolniku

državne ceste (DC-3), Gornje Jelenje, Općina Lokve, prometna nezgoda na način što je divljač – srna pretrčavala kolnik ceste, te je tom prilikom udarila u vozilo marke „Volvo V40“, registarske oznake DE 119-FN, kojim je uredno svojom kolničkom trakom upravljao Mario Juričić iz Delnica, Goranska ulica 17. Zbog navedenog naleta divljači iz lovišta kojim gospodari tuženik na vozilo i udarca u desni bočni dio vozila, nastala je šteta na vozilu registarske oznake DE 119-FN u vlasništvu vozača Maria Juričića. Oštećeno vozilo marke „Volvo V40“, registarske oznake DE 119-FN na dan prometne nezgode bilo je osigurano kod tužitelja policom osiguranja od automobilske kasko br. 004145179261 s rokom važenja od 26. studenog 2022. do 26. studenog 2023. Vlasnik oštećenoga vozila registarske oznake DE 119-FN, temeljem zaključenog ugovora o osiguranju od automobilske kasko, podnio je zahtjev za naknadu štete na oštećenom vozilu. Tužitelj je temeljem uvida u dostavljenu dokumentaciju u pogledu osnova i visine nastale štete 20. studenog 2023. isplatio oštećenom iznos od 3.010,08 EUR.

1.1. Lovištem iz kojeg je divljač istrčala gospodari tuženik, koji za nastalu štetu odgovara sukladno odredbama iz Zakona o lovstvu i Zakona o obveznim odnosima (članak 1063., 1064. i 1067. ZOO-a). Tuženik je imatelj divljači koja je u predmetnom štetnom događaju uzrokovala štetu za koju je tužitelj isplatio naknadu iz osiguranja. Stoga je tuženik pasivno legitimiran u ovome parničnom postupku. Divljač na cesti predstavlja opasnu stvar. Odredba čl. 86. Zakona o lovstvu propisuje pravilo da za nastalu štetu od divljači na prometnici odgovara ovlaštenik prava lova. Tužitelj je pozvao osiguravatelja tuženika na podmirenje regresnog duga, ali je namirenje ostalo bezuspješno. Stoga predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe da cesta ne predstavlja lovište, a divljač je vlasništvo Republike Hrvatske. Tuženik smatra da je do nezgode došlo zbog neprilagođene brzine vozača oštećenog automobila. Prije mjesta nezgode postavljen je znak „divljač na cesti“, pa je vozač bio na vrijeme upozoren na mogućnost naleta divljači na vozilo. Stoga je vozač trebao brzinu vozila smanjiti makar na minimum jer je bio pravodobno upozoren. U konkretnom predmetu nikakva divljač nije niti pronađena, stoga je šteta na vozilu mogla nastati od brojnih drugih uzroka uključujući i nalet na domaću životinju. Tuženik je od nadležnih zatražio postavljanje prometnog znaka opasnosti „divljač na cesti“. Osoba ovlaštena upravljati cestom nije poduzela redovite mjere radi osiguranja sigurnosti prometa na cesti koje moraju činiti po službenoj dužnosti te da je time odgovorna za nastanak štetnog događaja. Stoga tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, kao i iz razloga što navodi da tužitelj nije dokazao da se štetni događaj dogodio naletom vozila na divljač na području lovišta tuženika, a niti da bi potekla iz lovišta tuženika. Tuženik je također prigovorio da na dan štetnog događaja u lovištu tuženika nisu provedene lovne aktivnosti pa da nema odgovornosti tuženika za nastalu štetu. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Sud je izveo dokazni postupak pregledom i čitanjem dokumentacije koja je priložena spisu i detaljno obrazložena dalje u obrazloženju, saslušanjem svjedoka Marija Juričića (iskaz na stranici 146-147 spisa) te vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za cestovni promet Albertu Grabovcu iz Zagreba, Savska Opatovina 32 (Nalaz i mišljenje na stranici 164-170 spisa) utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01.,

117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25).

4. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

4.1. Predmet spora je isplata iznosa od 3.010,08 EUR s osnove regresnog zahtjeva koji iznos je tužitelj platio za svog osiguranika Marija Juričića društvu za popravak vozila VELTA IN d.o.o. Matulji 20. studenog 2023. na temelju Police osiguranja automobilskog kaska broj 004145179261 od 26. studenog 2022. (polica na stranici 16 spisa, nalog za doznaku i izvadak po računu na stranici 34-35 spisa), a po osnovi nastale imovinske štete na osobnom vozilu marke Volvo V40, registarske oznake i broja DE 119-FN, a koja se dogodila 12. srpnja 2023. uslijed naleta vozila na divljač-srnu. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Odredbom čl. 963. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.) propisano je da isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu. Stoga je tužitelj bio ovlašten podnijeti predmetnu tužbu protiv tuženika. Iz Police osiguranja automobilskog kaska broj 004145179261 od 26. studenog 2022. (polica na stranici 16 spisa) s trajanjem od 26. studenog 2022. do 26. studenog 2023. sud utvrđuje da je tužitelj po toj polici osiguranja bio osiguratelj za osobno vozilo marke Volvo V40, registarske oznake i broja DE 119-FN te da je osiguranik Mario Juričić iz Delnica, Goranska 17, za kojeg je tužitelj platio račun za popravak vozila društva VELTA IN d.o.o. Matulji (račun na stranici 29 spis). Dakle, isplatom osigurnine osiguraniku kao oštećeniku nastupila je subrogacija na temelju zakona (čl. 963. st. 1. ZOO-a). Treća osoba, u ovom slučaju tuženik, ne može zbog činjenice što je provedeno osiguranje doći u gori pravni položaj pa osiguratelju može istaknuti sve prigovore koje je mogao istaknuti i osiguraniku do trenutka plaćanja naknade iz osiguranja.

6. Uvidom u Službenu bilješku Policijske postaje Delnice s Ispostavom Čabar od 12. srpnja 2023. utvrđeno je da se 12. srpnja 2023. na kolniku državne ceste (DC-3), Gornje Jelenje, Općina Lokve dogodila prometna nezgoda te je prema izjavi vozača na kolnik izašla divlja životinja-srneća divljač. O nezgodi je policija obavijestila lovnika tuženika Valentina Miketeka koji je izjavio da ne želi izaći na očevid jer nema divljači na mjestu događaja. U smjeru kretanja vozila na 1400 metara postavljen je prometni znak „divljač na cesti“ s dopunskom pločom 2500 metara koja se odnosi na prometnu nesreću. Brzina je ograničena prometnim znakom na 60 km/h. Očevidnim radnjama nije utvrđena odgovornost vozača (Službena bilješka s prilogima na stranici 141-145 spisa).

7. Tuženik nije osporio da je predmetno vozilo bilo osigurano kod tužitelja po Polici osiguranja automobilskog kaska broj 004145179261 od 26. studenog 2022. te da je tužitelj za svog osiguranika Marija Juričića iz Delnica naknadio imovinsku štetu na predmetnom vozilu u iznosu od 3.010,08 EUR 20. studenog 2023. (izvadak po računu na stranici 35 spisa), na način da je utuženi iznos platio društvu za popravak vozila. Budući da navedene činjenice među strankama nisu sporne, ne treba ih dokazivati sukladno odredbi čl. 221. st. 1. ZPP-a.

8. Sporno jest je li tuženik odgovoran za nastalu štetu, odnosno je li dužan platiti utuženi iznos s obzirom na tuženikov prigovor promašene pasivne legitimacije da tuženik nije lovoovlaštenik na području na kojem se predmetni događaj dogodio te da divljač nije potekla iz lovišta tuženika, kao i da divljač nije pronađena te da toga dana tuženik nije provodio lovne aktivnosti. Tuženik je također naveo kako smatra da

je do nezgode došlo zbog neprilagođene brzine vozača te da je na mjestu nezgode postavljen znak „divljač na cesti“, kao i da je od nadležnih zatražio postavljanje prometnog znaka opasnosti „divljač na cesti“ pa da je osoba ovlaštena upravljati cestom odgovorna za nastanak štetnog događaja. Osporio je i visinu tužbenog zahtjeva.

9. Odštetna odgovornost osoba koja gospodare lovištem (lovoovlaštenika i lovozakupnika) i načela na kojima se ta odgovornost zasniva i to kao objektivna odgovornost, uređena je Zakonom o lovstvu (dalje: ZL-a, "Narodne novine" broj 99/18., 32/19., 32/20. i 127/24.) i to u čl. 80. st. 6. koji propisuje da se za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se na sljedeći način: - vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi - lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

9.1. Nadalje, odštetna odgovornost tuženika uređena je i općim propisima obveznog prava kojima je uređena odgovornost za štetu od opasne stvari ili opasne djelatnosti i to konkretno čl. 1045. st. 3. ZOO-a, koji određuje da se za štetu od opasne stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara bez obzira na krivnju, te daljnjim odredbama čl. 1063.-1067. ZOO-a budući da divljač koja pretrčava cestu na kojoj se odvija promet motornim vozilima predstavlja opasnu stvar, a šteta nastala u vezi opasnom stvari smatra se da potječe od te stvari (osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete). Izneseno stajalište potkrepljuje se identičnim stajalištem Ustavnog suda Republike Hrvatske izraženim u Odlukama broj:U-I-2813/2014 od 3. lipnja 2016. i broj:U-I-6264/2014 od 4. ožujka 2015. te stajalištem Vrhovnog suda Republike Hrvatske iznesenim u niz njegovih odluka (npr. Rev-1816/90 i Rev-2070/92). Dakle, divljač koja pretrčava cestu se smatra opasnom stvari pa tuženik odgovara već pod pretpostavkama kada postoji uzročna veza između štetne radnje i štete, bez obzira na krivnju štetnika. Stoga se odgovara već na temelju objektivne činjenice da je šteta prouzročena, s time da kada je šteta nastala u vezi s opasnom stvari, uzročna veza između štetne radnje i štete se ne dokazuje, nego se uzročnost predmnijeva.

9.2. Iz iskaza svjedoka-vozača i vlasnika oštećenog vozila Marija Juričića sud utvrđuje da se toga dana vozio na posao te se nezgoda dogodila negdje na mjestu od Lokava prema jezeru. Srnu uopće nije vidio, samo je čuo udarac, a srna je udarila u desnu stranu vozila. Uopće nije kočio jer srnu nije niti vidio, samo je čuo udarac. Vozilo je popravljeno, a popravak je platio tužitelj. Nakon udara, srna je bila malo ošamućena i onda se vratila natrag u šumu. Misli da se kretao brzinom od oko 60 km/h. S desne stranke kolnika nalazi se šuma.

9.3. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka Marija Juričića, posebno uzimajući u obzir da sud ocjenjuje da svjedok nije zainteresiran za ishod ovog spora jer je štetu na svom vozilu namirio na temelju police kasko osiguranja. Na temelju njegovog iskaza sud je utvrdio da je uzrok predmetne prometne nezgode divljač-srna na cesti. Stoga je neosnovan prigovor tuženika kojim osporava da je na predmetno vozilo naletjela divljač jer divljač nije pronađena budući da je činjenicu da je divljač-srna udarila u desnu stranu vozila sud utvrdio na temelju iskaza svjedoka.

10. Iz Službene bilješke koju su sastavili policijski službenici Policijske postaje Delnice s Ispostavom Čabar od 12. srpnja 2023. sud utvrđuje da prilikom očevida policijski službenici nisu utvrdili postojanje prekršaja u smislu neprilagođene brzine kretanja. Također iz Zapisnika o ispitivanju prisutnosti alkohola utvrđeno je da vozač

nije bio pod utjecajem alkohola, opojnih droga ili lijekova (stranica 143 spisa). Stoga iz Zapisnika ne proizlazi ništa što bi ukazivalo da je vozač povrijedio odredbe čl. 51. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine" broj 67/08., 48/10., 74/11., 80/13., 158/13., 92/14., 64/15., 108/17., 70/19., 42/20., 85/22., 114/22., 133/2023. i 145/24.).

11. Što se tiče tuženikovog prigovora da na dan i u vrijeme nastanka predmetnog štetnog događaja u lovištu tuženika nisu provođene bilo kakve lovne aktivnosti, ističe se da navedeno tužitelj nije niti tvrdio, odnosno da nije sporno da tuženik u vrijeme nezgode nije provodio lov. No, u konkretnom slučaju tuženik odgovara za nastalu štetu po pravilima objektivne odgovornosti na temelju odredbe čl. 1045. st. 3. ZOO-a. O tom pitanju je praksa Vrhovnog suda u Republici Hrvatskoj jedinstvena (tako i Rev-352/2022 od 5. travnja 2022., Rev-166/2024 od 24. rujna 2024.). Dakle, na odgovornost lovoovlaštenika za štetu nastalu na vozilu naletom vozila na divljač ne primjenjuje se isključivo odredba čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu, već se na njegovu odgovornost primjenjuje i Zakon o obveznim odnosima kao *lex generalis* u skladu s čl. 76. st. 2. Zakona o lovstvu u slučajevima u kojima je do naleta vozilom na divljač došlo uslijed istrčavanja divljači na kolnik ceste ako u to vrijeme nije provođen lov te divljači.

12. Nadalje, tuženikov prigovor promašene legitimacije u kojem tuženik ističe da nije lovoovlaštenik na području na kojemu se predmetni štetni događaj dogodio te da divljač nije potekla iz lovišta tuženika, sud utvrđuje neosnovanim. To iz razloga što iz podataka o lovoovlaštenicima Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva od 5. veljače 2026. sud utvrđuje da se mjesto štetnog događaja nalazi unutar opisa granica državnog otvorenog lovišta kojim gospodari tuženik (stranica 159-160 spisa).

13. Tuženik je nadalje naveo kako smatra da je do nezgode došlo zbog neprilagođene brzine vozača oštećenog automobila. Međutim, tuženik nije predložio izvođenje dokaza radi utvrđenja te činjenice (npr. vještačenje), što je bio dužan učiniti sukladno odredbi čl. 219. st. 1. i čl. 7. st. 1. ZPP-a. Stoga sud utvrđuje da tuženik nije dokazao da je vozač povrijedio odredbe Zakona o sigurnosti prometa na cestama, odnosno da se vozač kretao brzinom većom od ograničene te da vozač snosi krivnju za predmetnu prometnu nezgodu. Stoga ne postoje okolnosti za oslobođenje tuženika od odgovornosti za štetu u smislu čl. 1067. st. 1. i 2. ZOO-a.

14. U odnosu na navode tuženika da se nezgoda dogodila na dionici ceste koja je bila označena znakom "divljač na cesti" te da je izlijetanje divljači na cestu bila opasnost koju je vozač morao predvidjeti i tomu prilagoditi vožnju, ističe se da je prometni znak "divljač na cesti", znak opasnosti koji upozorava vozače na mogućnost pojave divljači, ali ne obvezuje točno kako se netko mora ponašati na dionici na kojoj znak važi. Međutim, u konkretnom slučaju utvrđeno je da je nalet divljači za vozača bio neizbježan događaj jer je vozač iskazao da uopće nije vidio divljač prije udarca, već da je čuo udarac u desnu stranu vozila te je nakon toga vidio divljač. Stoga ne postoje okolnosti za oslobođenje tuženika od odgovornosti za štetu u smislu čl. 1067. st. 1. i 2. ZOO-a.

15. Tužitelj je nadalje istaknuo i prigovor promašene pasivne legitimacije navodeći da pravna osoba koja gospodari predmetnom prometnicom nije poduzela redovite radnje radi osiguranja sigurnosti prometa na cesti.

15.1. Odredbom članka 50. st. 1. Zakona o cestama (dalje: ZC-a, "Narodne novine" broj 84/11., 18/13., 22/13., 54/13., 148/13. i 92/14., 110/19., 144/21., 114/22., 114/22., 4/23. i 133/23.) propisano je da se za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara po osnovi krivnje. Pravna osoba koja

upravlja javnom cestom, odnosno koncesionar odgovara za štetu iz stavka 1. ovoga članka nastalu na javnoj cesti ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima (st. 2.). Dakle, pravna osoba koja upravlja javnom cestom, odgovara za štetu nastalu na toj cesti uslijed prometne nezgode zbog naleta divljači na motorno vozilo samo ako nije postupila po zahtjevu osobe koja gospodari lovištem za postavljanjem odgovarajuće prometne signalizacije (tako i sudska praksa VTS PŽ-1405/24 od 27.1.25.).

15.2. U konkretnom slučaju nije sporno da je pravna osoba koja upravlja cestom postavila odgovarajuću prometnu signalizaciju budući da je nesporno utvrđeno na temelju Službene bilješke od 12. srpnja 2023. da je dio ceste na kojoj se dogodila prometna nezgoda opremljen prometnim znakom opasnosti "divljač na cesti" s dopunskom pločom "2500 metara" (Službena bilješka na stranici 141-142 spisa).

16. Nadalje, sud je prihvatio tužiteljev prijedlog i odredio izvođenje dokaznog postupka vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za cestovni promet radi utvrđenja visine štete nastale na predmetnom vozilu, koju je tuženik osporio. Stalni sudski vještak Albert Grabovac iz Zagreba, Savska Opatovina 32 je u svom Nalazu i mišljenju zaprimljenom kod suda 14. ožujka 2026. (stranica 164-170 spisa) utvrdio visinu troškova popravka temeljem ponude društva za popravak vozila Volvo od 4.231,20 EUR (s PDV-om). Vještak smatra, s obzirom na protek vremena od nastanka štete 12. srpnja 2023. do izrade ponude za popravak vozila Volvo od 6. ožujka 2026., da je utuženi iznos realan te da predstavlja stvarnu štetu na predmetnom vozilu.

16.1. Sud je u cijelosti prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka s obzirom da je njegov Nalaz ocijenio objektivnim, jasnim i u skladu s ostalim izvedenim dokazima (dokumentacijom koja prileži spisu-izvid štete tužitelja i račun društva VELTA IN d.o.o. Matulji), posebno uzimajući u obzir da stranke nisu imale primjedbi na Nalaz i mišljenje.

17. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je nalet divljači-srne na vozilo bio neočekivan i neizbježan te da vozač nije mogao izbjeći udarac u divljač. Stoga sud zaključuje da vozač vozila nije postupao protivno prometnom pravilu, odnosno da nema njegove krivnje. Iz Službene bilješke sud je utvrdio da nije podnesena kaznena prijava, niti optužni prijedlog protiv osiguranika tužitelja radi postupanja vozača protivno odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama, iz čega također proizlazi da je uzrok nastanka nezgode iznenadno istrčavanje divljači na prometnicu. Stoga ne postoje okolnosti za oslobođenje tuženika od odgovornosti za štetu u smislu čl. 1067. st. 1. i 2. ZOO-a.

18. U konkretnom slučaju je do štete došlo zbog sudara dvije opasne stvari-motornog vozila u pokretu i divljači koja je iskočila na cestu. Budući da je u konkretnom slučaju, na temelju iskaza svjedoka-vozača i Službene bilješke Policijske postaje Delnice s Ispostavom Čabar od 12. srpnja 2023. utvrđeno da se vozač kretao dopuštenom i prilagođenom brzinom; da nije bio pod utjecajem alkohola, opojnih droga ili lijekova te da nije mogao izbjeći sudar, to je sud utvrdio da je tuženik odgovoran za štetu jer je šteta nastala od divljači koja je u takvim okolnostima opasna stvar, a nije utvrđeno protupravno ponašanje vozača.

18.1. Iz svega navedenog proizlazi da je za naknadu štete odgovoran tuženik na temelju citiranih zakonskih odredbi. S obzirom na to da se divljač na cesti smatra opasnom stvari, to na temelju odredbe čl. 1064. ZOO-a za nastalu štetu odgovara

njezin vlasnik po načelu objektivne odgovornosti, odnosno tuženik kao lovoovlaštenik lovišta s kojega je divljač istrčala na cestu. Tuženik nije dokazao okolnosti koji bi ga oslobodile odgovornosti za štetu, što je dužan učiniti sukladno odredbi čl. 219. st. 1. i čl. 7. st. 1. ZPP-a.

19. Što se tiče visine nastale štete, sud je prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka budući da je u tom dijelu argumentiran, detaljno obrazložen i u skladu s dokumentacijom koja je priložena spisu (posebno izvidom štete na stranici 25-26 spisa i računu društva koje je obavilo popravak stranica 29 spisa). Vještak je utvrdio da je na predmetnom vozilu nastala imovinska šteta od 4.231,20 EUR s PDV-om. Kraj nesporne činjenice da je tužitelj svom osiguraniku isplatio manji iznos od onog kojeg je utvrdio vještak, odnosno iznos od 3.010,08 EUR po osnovi popravka, to sud utvrđuje osnovanim tužbeni zahtjev u cijelosti. Stoga je sud prihvatio tužbeni zahtjev u utuženom iznosu i donio odluku kao u t. I. izreke presude.

19.1. Za tužitelja je šteta nastala 20. studenog 2023. kada je za svog osiguranika društvu za popravak platio utuženi iznos (izvadak po računu na stranici 35 spisa). Stoga je sud u t. I. izreke presude naložio tuženiku naknaditi štetu tužitelju u utuženom iznosu od 3.010,08 EUR. Na temelju odredbe čl. 1086. ZOO-a obveza naknade štete smatra se dospjelom trenutka nastanka štete, pa je stoga sud tužitelju dosudio zakonske zatezne kamate od 20. studenog 2023., od kojeg datuma ih je tužitelj i tražio, po stopi za ostale odnose propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a.

20. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, dužan je tužitelju nadoknaditi parnične troškove. Stoga je sud tužitelju, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora u iznosu od 3.010,08 EUR, priznao parnični trošak u iznosu od 1.976,65 EUR (t. II. izreke presude). Tužitelj ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 76,55 EUR i na presudu od 150,10 EUR sukladno Tar. br. 1/1 Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23.) te na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" broj 138/23.) budući da je tužitelja zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška sastava obrazloženih podnesaka od 2. listopada 2025., kojim se očituje na tuženikove navode iz odgovora na tužbu te od 17. ožujka 2026., kojim se očituje na Nalaz i mišljenje vještaka u iznosu od po 200,00 EUR (ukupno 400,00 EUR) sukladno Tbr. 8/1, troška zastupanja na ročištima 28. listopada 2025., 22. siječnja 2026. i 3. lipnja 2026. u iznosu od po 200,00 EUR (ukupno 600,00 EUR) sukladno Tbr. 9/1, što ukupno iznosi 1.000,00 EUR uvećano za PDV u iznosu od 250,00 EUR sukladno Tbr. 42, sve uvećano za troškove vještačenja od 500,00 EUR.

20.1. Odredba čl. 151. st. 3. ZPP-a propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka. O zateznim kamatama na iznos parničnih troškova sud odlučuje na zahtjev stranke. Budući da je takav zahtjev tužitelj postavio u zahtjevu za naknadu parničnog troška, to je sud odlučio kao u točki II. izreke presude.

Rijeka, 7. srpnja 2026.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave na e-oglasnoj ploči, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Odluka o sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10 i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

Žalba protiv ove presude ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP-a u vezi s čl. 502. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088a-6ac9b**

Kontrolni broj: **05e52-e4a46-839ca**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.